

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ
وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْمَسْلُومُ مِنْ سَلَمِ الْمَسْلُومِ مِنْ لِسَانِهِ
وَيَدِيهِ، وَالْمُهَاجِرُ مِنْ هَجَرَ مَا نَحَى اللَّهُ عَنْهُ

Hicret'in 1445'inci Yılına Girerken
(21.07.2023)

Aziz Mü'minler! Muhterem Cemaat-ı Müslimîn!

Bugün 03 Muharrem 1445, Cuma günü. İki gün önce, yani 01 Muharrem Çarşamba günü itibariyle yeni bir hicrî yıla, Hicret'in 1445'inci yılına girmiş bulunuyoruz. Yeni hicrî yılımız hayırlı ve mübarek olsun.

Değerli Mü'minler!

İnsanlık tarihi aynı zamanda bir göç tarihidir. İnsanlar, tarih boyunca çeşitli sebeplere bağlı olarak doğup büyüdüğü yerleri terk etmek zorunda kalmışlardır. Bazen kıtlık ve açlık, bazen hastalık ve savaşlar, insanların topraklarını terk edip başka diyarlara göç etmelerine yol açmıştır.

Kur'an-ı Kerim, insanların evlerini ve yurtlarını terk etmeye zorlanmalarını büyük günah olarak görür. Bu hususta Cenab-ı Hakk şöyle buyurmaktadır: "Vaktiyle sizden, birbirinizin kanlarını dökmeyeceğinize, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacağınıza dair söz almıştık. Siz de bunu kabul etmişsiniz. (...) Buna rağmen şimdi sizler birbirinizi öldürüyorsunuz; içinizden bir kesimi yurtlarınızdan sürüyor, onlara karşı kötülük ve düşmanlıkta birbirinize arka çıkıyorsunuz. (...) Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil ve rüsvâ olmaktır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan habersiz değildir."¹

Aziz Mü'minler!

Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa'nın (s.a.s.) Mekke'den Medine'ye hicreti de, az önce okuduğum ayet-i kerimede ifade edildiği gibi, tehdit ve baskı altında gerçekleşen bir hadiseydi. Çünkü Mekke, Efendimize ve O'na iman eden bir avuç ashabına dar edilmişti. Mekke ileri gelenlerinin müslümanlara reva gördüğü açlık,

yokluk, baskı ve işkence politikası dayanılmaz hale gelmiş ve Mekke'nin ağır şartlarına dayanamayan zayıf ve güçsüz mü'minler gruplar halinde Mekke'den ayrılarak Habeşistan'a sığınmak zorunda kalmıştı. Bununla yetinmeyen Mekke kabileleri birleşerek Efendimiz'e (s.a.s.) suikast düzenlemeye karar verdiler. Bunun üzerine Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), 13 yıllık davetinin sonunda, Cenâb-ı Hakk'ın izniyle, Medine'ye hicret etmek zorunda kaldı. Canları ve mallarıyla sınanan başta Efendimiz (s.a.s.) olmak üzere mü'minlerin bu hicreti Yüce Kur'an'da şöyle anlatılmaktadır: **Rableri onların yakarışlarına şöyle karşılık vermişti: "Şüphesiz ben, erkek ya da kadın, sizden (benim yolumda) çaba gösterenlerden hiç kimsenin çabasını boşa çıkarmayacağım. (...) Hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda eziyete uğratanların, savaşanların ve öldürülenlerin, işte onların günahlarını elbette sileceğim. Andolsun ki, Allah katından bir mükâfat olarak onları içinde ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Şüphe yok ki nimetin güzeli Allah katındadır!"**²

Evet, gerçekten Allah yolunda gösterilen hiçbir çaba zayıf olmamıştır. Bu inançla Medine'ye hicret eden Sevgili Peygamberimiz'in (s.a.s.) daveti, kısa zamanda Arabistan yarımadasının her tarafına yayıldı. Medine'de iyilik ve takva üzerine kurulu örnek bir toplum oluşturmayı başaran Efendimiz'in (s.a.s.) yaşadığı bu zaman dilimine "Asr-ı Saadet" adı verildi. Hazreti Ömer zamanında da bu kutlu olay, takvim başlangıcı olarak kabul edildi.

Aziz Mü'minler!

Hicret, zaman ve mekân boyutuyla sona ermiş olabilir, ancak manevi boyutuyla kıyamete kadar devam edecek bir hadisedir. Bu anlamda bugün ve her zaman bizim için de bir hicret söz konusudur. Fakat bu hicret, göç edecek yer ve yurt aramakla değil, her durumda daha iyinin, daha güzelin peşinde koşmak, İslam'ı samimiyetle yaşamak ve Allah'ın yasaklarını terk etmekle gerçekleşir.³

Diğer yandan her insan, doğumuyla başladığı dünya hayatının muhaciridir aynı zamanda. Hazreti İbrahim (a.s.)'in dediği gibi, hepimiz Rabbimize hicret ediyoruz.⁴ Geçici olan bu dünya hayatından ebedi olan gerçek âleme göç eden muhacirleriz biz.

Bu duygu ve düşüncelerle, 1445'inci hicri yılımızın Ümmet-i Muhammed'e ve tüm insanlık ailesine hayırlar ve bereketler getirmesi niyazı ile hepinizi Yüce Allah'a emanet ediyorum. Cumamız mübarek olsun.

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Bakara, 2/84-85.

² Âl-i İmrân, 3/195.

³ Buhârî, "İmân", 4.

⁴ Ankebût, 29/26.